

In dankbare herinnering aan:

Anna Angela (Annie) Sijbom-Kappen

Zij werd geboren op 8 februari 1921 te Klazienaveen. Na een welbesteed en zorgzaam leven heeft zij op 10 mei 2002 in het Scheperziekenhuis te Emmen, het Sacrament van de Zieken ontvangen en daardoor gesterkt op 16 mei in alle rust en vrede haar leven terug kunnen geven aan haar Schepper. De Uitvaartdienst vond plaats op 21 mei in de parochiekerk "Maria Onbevlekt Ontvangen" te Erica, waarna de crematieplechtigheid volgde in het crematorium "De Meerdijk" te Emmen.

Na 81 jaar is aan het leven van een lief en zorgzaam iemand een einde gekomen. We gunnen haar nu haar rust en het weerzien met haar zoon Henni en met allen die haar in de dood zijn voorgedaan. Met de stem van ons verstand zeggen we: "Het is goed", maar ons hart spreekt over het gemis en verdriet, omdat zij die zo'n belangrijke plaats in ons leven had er nu niet meer is. We zullen haar zorgzaamheid en liefde, haar gastvrijheid en betrokkenheid, haar attenties bij verjaardagen en andere feestelijke familiegebeurtenissen missen.

Voor zichzelf had zij niet veel nodig, maar wij kwamen voor haar steeds op de eerste plaats. Zij genoot zichtbaar als we kwamen. Voor haar was het belangrijker dat "we er waren" dan "wat we meebrachten". En als ze wist dat familieleden uit Enschede kwamen, zorgde ze voor een geschenkje. Soms zelfgemaakt, want ze was goed in handwerken. Zij vond een goede band met de familie belangrijk. De familiebijeenkomsten in Hooghalen en de zussenweekenden in de Huttenheugte in Dalen, waren voor haar evenzovele hoogtepunten waar ze lang van tevoren naar uitzag en waar ze naderhand met veel voldoening op terugkeek. Zoals ze ook lang kon nagenieten van het bezoek aan Lourdes of van een weekje met de Zonnebloem. Door de lichamelijke kwalen van haar man kon ze voor de rest niet zoveel weg, maar dat hoefde voor haar ook niet. Ze was graag in haar eigen vertrouwde omgeving. De vakantietijd van de kinderen en kleinkinderen was altijd een stille tijd en voor haar was het mooiste moment van de vakantie wanneer iedereen weer behouden teruggekeerd was. Zij heeft in haar leven de nodige tegenslagen en momenten van verdriet gekend, maar was er de vrouw niet naar om daar uitvoerig en omstandig over te klagen. In stille zocht en vond ze troost vanuit haar geloof in God, die mensen nabij is of vanuit haar vertrouwen in Maria, de moeder van onze Heer. Haar leven is nu herinnering geworden, maar we zullen dankbaar blijven terugdenken aan wat zij heeft gedaan en betekend.

Voor uw hartelijke belangstelling en meeleven bij de ziekte, het overlijden en de uitvaart van mijn vrouw, onze moeder, groot- en overgrootmoeder, betuigen wij u onze oprechte dank.

A. B. SIJBOM
kinderen, klein- en
achterkleinkinderen